

[Søren P. Larsen.]

Hr. Prieme har fremført, tror jeg nok, der kunde være et og andet at sige om disse Forhøjelser, for selvfølgelig maa de Forhøjelser, der gennemføres, hvile paa et ensartet Grundlag. Man kan ikke have en Beregning paa den Maade, som det ærede Medlem gennem talrige Eksempler har belyst.

Jeg har nu den Opfattelse, at hvad der een Gang er kommet i den sorte Gryde, det vil sige, hvad der een Gang er gennemført af Forhøjelser, er det ganske ugørligt at faa ændret over for en Trafikminister, der sidder med De danske Statsbaners Kæmpeunderskud foran sig. Man skal ikke regne med, at der kommer Nedsættelser, man maa snarere befrygte en ensartet Forhøjelse over hele Linien paa Grund af det store Underskud, der er. Efter min Mening kunde der være mere Grund til, nu da disse Forhøjelser er gennemført, at sætte ind paa, at der skaffes visse Forbedringer paa Linierne.

Jeg minder saaledes den højtærede Minister om, at Toget fra Fredericia Kl. 14,39, der ankommer til København Kl. 19,37, kommer ind nøjagtigt 8 Minutter efter at Nordbanetoget er kørt. Saa skal de rejsende, der skal nordpaa ud over Holte, opholde sig her i 2 Timer, før de kan komme videre. Saaledes kunde der være forskellige Ændringer, der burde komme som Supplement til de gennemførte Takstforhøjelser. Der er ogsaa fra Nordsjælland Klager over, at medens de, som havde Kort til Nordbanen eller Kystbanen, paa visse Strækninger tidligere havde Adgang til at benytte, hvilken af Banelinierne de ønskede, er denne Ret blevet inddraget, og det er efter vor Opfattelse altid en vanskelig Ting at tage en een Gang given Ret fra Befolkningen. Nu gælder Retten til at rejse paa begge Strækninger kun inden for Nærtrafikken, altsaa inden for Holte, og for en tilsvarende Strækning paa Kystbanen.

Altsaa, jeg tror ikke meget paa, at Ministeriet giver den Takstforhøjelse, det har faaet, fra sig, men jeg henstiller til den højtærede Minister, om man ikke igennem visse praktiske Foranstaltninger kunde lempe lidt paa Forholdene. Det er jo givet, at vil man køre godt, vil man køre flot, og vil man køre hyppigt, saa er det dyrt. Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Prieme i, at selvfølgelig skal Takstforhøjelserne gennemføres paa et ensartet Grundlag.

Rager: Det er maaske ikke urigtigt at begynde med at minde om, at vi drøfter

en begrænset Forespørgsel af det ærede Medlem Hr. Prieme — en Begrænsning, som det ærede Medlem selv glemte i den sidste halve Time han talte. Jeg skal holde mig udelukkende til det, Forespørgselen gaar ud paa, og ikke komme ind paa, hvorvidt det var rart i al Almindelighed at faa Taksterne nedsat.

Det forholder sig saaledes, at der blev forelagt Rigsdagen et samlet Kompleks af Ændringer i Statsbanernes Takster, et Kompleks, der i første Række var præget af, at man indledede et Samarbejde med Sporvejene og her indførte en Enhedsbillet, men dernæst indførtes der den Ordning, at Billetter til København blev regnet til Nørreport Station. Man har sagt, at dette var Rigsdagen ikke klar over, da den vedtog Lovforslaget, og det ærede Medlem Hr. Prieme var saa elskværdig at sige, at hvis jeg ikke havde været klar over det, havde jeg en Undskyldning deri, at Ministeren ikke havde oplyst mig derom, idet der ikke stod tilstrækkeligt i Betænkningen. Jeg skal hertil sige, at jeg har ikke Brug for at dække mig bag Ministeren; jeg erkender det fuldt ud, hvis jeg ikke har forstaaet noget helt igennem. Paa den anden Side vil jeg sige, at jeg har forstaaet, hvad der skete, i Princippet, men Spørgsmaalet om Forhøjelserne paa de enkelte Strækninger har jeg ikke fundet Anledning til at gaa ind i.

Jeg sagde, at jeg hilste med Glæde det, som var det afgørende i Forslaget, nemlig det for Københavns Befolkning gode, at den fik Enhedsbilletten, og jeg har sagt til en Journalist, der spurgte mig, at dette var for mig det afgørende, det andet var mindre væsentligt. Og det staar jeg ved. Men den Kritik, der nu har været, kan maaske lære os, at vi altid bør tage en Sag i Udvalg, det gjorde man ikke ved denne. Men det er jo normalt Oppositionens Opgave at kræve Udvalgsbehandling. Jeg synes, at de, der burde have haft Ønsker angaaende denne Sag, Ønsker i Retning af en Undersøgelse af, hvorledes det Princip, der blev foreslaaet indført, kom til at virke i de enkelte Tilfælde, det var de oppositionelle Rigsdagsmænd fra Gentofte, Lyngby og Taarbæk, og dem har jeg jo Lov til at nævne ved Navn, det er de ærede Medlemmer Hr. Drachmann og Hr. Carsten Raft, for det var deroppe det brændte paa.

Maa jeg dertil føje, at selv om vi havde faaet Sagen i Udvalg, vilde jeg temmelig sikkert være gaaet ind for Gennemførelse af Princippet, og jeg vilde have gjort det ud fra den Erkendelse, at dengang Forslaget om Elektrificering var forelagt her og man